

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 994/2007

z dnia 28 sierpnia 2007 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 30 listopada 2006 r. Komisja ogłosiła w zawiadomieniu (zawiadomienie o wszczęciu postępowania) opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty żelazokrzemu (FeSi) pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (ChRL), Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz Rosji (kraje, których dotyczy postępowanie).
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej dnia 16 października 2006 r. przez Comité de liaison des industries Ferro-Alliages (Euroalliages) (skarżący) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym przypadku ponad 90 %, całkowitej wspólnotowej produkcji żelazokrzemu. Skarga zawierała dowody *prima facie* wykazujące istnienie dumpingu wymienionego produktu oraz istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy w jego wyniku, co zostało uznane za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, str. 17).

⁽²⁾ Dz.U. C 291 z 30.11.2006, str. 34.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) O wszczęciu postępowania Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, producentów wspólnotowych, producentów eksportujących, importerów, dostawców oraz użytkowników, co do których wiadomo, że są zainteresowani, a także przedstawicieli krajów, których dotyczy postępowanie, oraz Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia UE – Była Jugosłowiańska Republika Macedonii. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (4) Skarżący, producent, który poparł skargę, producenci eksportujący, importerzy, producenci surowców, użytkownicy oraz stowarzyszenia użytkowników przedstawiły swoje stanowiska. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (5) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała, że ze względu na dużą liczbę importerów może zastosować w niniejszym dochodzeniu kontrolę wyrwykową. Jednakże z uwagi na mniejszą od spodziewanej liczbę importerów we Wspólnocie, którzy zgłosili gotowość do współpracy, uznano, że kontrola wyrwykowa nie będzie konieczna.
- (6) Aby umożliwić producentom eksportującym z ChRL i Kazachstanu ewentualne złożenie wniosku o przyznanie statusu podmiotu traktowanego na zasadach rynkowych (MET) lub o traktowanie indywidualne (IT) Komisja przesłała formularze tych wniosków znanym zainteresowanym producentom eksportującym oraz władzom obu krajów.
- (7) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych przedsiębiorstw, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Otrzymano odpowiedzi od pięciu skarżących producentów wspólnotowych, jednego producenta wspólnotowego, który poparł skargę i w pełni współpracował w toku postępowania, siedmiu niepowiązanych importerów, trzech dostawców surowców, ośmiu użytkowników i jednego stowarzyszenia użytkowników.

- (9) Co się tyczy krajów zainteresowanych dochodzeniem, Komisja otrzymała odpowiedzi od trzech eksporterów z ChRL, dwóch z Egiptu, jednego z Kazachstanu, jednego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz dwóch z Rosji.
- (10) Eksporter z Kazachstanu, o którym mowa, nie wyraził następnie zgody na weryfikację na miejscu jego wniosku o MET i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Ze względu na tę odmowę, stanowiącą brak współpracy w rozumieniu art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, dane dotyczące tego przedsiębiorstwa nie mogły zostać zweryfikowane i musiały zostać odrzucone. Przedsiębiorstwo zostało powiadomione o tej sytuacji.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Wspólnoty. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:

a) producenci zlokalizowani we Wspólnocie:

- Ferroatlantica, Cee, Dumbria i Madryt, Hiszpania,
- Ferropem, Laudun i Chambéry, Francja,
- Vargön Alloys, Vargön, Szwecja,
- OFZ, Istebné, Słowacja,
- Huta Łaziska, Łaziska Górne, Polska,
- TDR Metalurgija, Ruse, Słowenia;

b) użytkownik wspólnotowy:

- Thyssen Krupp Steel AG, Niemcy;

c) producenci eksportujący i powiązane przedsiębiorstwa w państwach eksportujących:

ChRL:

- Dragon Northwest Ferroalloy Co., Ltd., Liangchen,
- Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd., Xicha, oraz Rich Trading Co. Ltd. (eksporter powiązany), Lanzhou,
- Erdos Xijin Kuangye Co., Ltd., Qipanjing, oraz Inner Mongolia Erdos International Trade Co., Ltd (eksporter powiązany), Dangshen;

Egipt:

- The Egyptian Ferroalloys Company, Kair,
- Egyptian Chemical Industries KIMA, Kair i Asuan;

Była Jugosłowiańska Republika Macedonii:

- SILMAK DOOEL Export Import, Jegunowce;

Rosja:

- Grupa CzEMK (Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów), Nowokuźnieck,
- Grupa Kapitałowa ICT (Brackie Zakłady Żelazostopów i powiązane z nimi przedsiębiorstwa handlowe: TD Północno-Zachodnie Przedsiębiorstwo Żelazostopów i Bakersfield Marketing Ltd), Brack i Sankt Petersburg;

d) powiązany importer we Wspólnocie:

- Interalloys RFA Limited, Limassol.

1.3. Okres objęty dochodzeniem

- (12) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 października 2005 r. do dnia 30 września 2006 r. (OD). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od stycznia 2003 r. do końca OD (okres badany).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (13) Żelazokrzem jest żelazostopem zawierającym w masie ponad 8 % i mniej niż 95 % krzemu oraz co najmniej 4 % żelaza. Wytwarzanie żelazokrzemu odbywa się w elektrycznych piecach łukowych w drodze redukcji kwarcu z wykorzystaniem produktów zawierających węgiel. Produkt wykorzystywany jest zasadniczo jako odtleniacz i składnik stopowy w przemyśle hutniczym. Sprzedawany jest w formie brył, ziaren lub proszku; może mieć różną jakość zależną od zawartości krzemu i zanieczyszczeń (np. glinu). Żelazokrzem o zawartości krzemu wynoszącej lub przekraczającej 70 % był uważany za stop o wysokiej czystości; przy zawartości krzemu wyższej niż 55 % i niższej niż 70 % – o średniej czystości, zaś stop o zawartości krzemu niższej niż 55 % – za żelazokrzem o niskiej czystości.

- (14) Żelazokrzem wywożony do WE, pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji (produkt objęty postępowaniem) jest zwykle zgłaszany w ramach kodów CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90.
- (15) W toku dochodzenia niektórzy eksporterzy utrzymywali, że z zakresu dochodzenia należy wykluczyć żużel, często zawierający znacznie mniej niż 45 % krzemu, ze względu na rzekomy brak tych samych właściwości fizycznych i podstawowych zastosowań.
- (16) Kwestia ta wymaga jednak dalszego wyjaśnienia. Zachęca się w tym kontekście zainteresowane strony do przedstawiania informacji dotyczących tego, czy żelazokrzem o niskiej jakości (żużel) różni się znacznie pod względem podstawowych właściwości fizycznych i zastosowań od innych typów żelazokrzemu oraz czy wykluczenie żużla może znacznie zwiększyć ryzyko obchodzenia środków (i do jakiego stopnia). Niemniej jednak na podstawie otrzymanych dotychczas informacji przyjmuje się tymczasowo, że żelazokrzem o niskiej jakości należy włączyć w zakres definicji produktu objętego postępowaniem.

2.2. Produkt podobny

- (17) Nie stwierdzono żadnych różnic między produktem objętym postępowaniem a żelazokrzemem produkowanym i sprzedawanym na rynku krajowym w krajach, których dotyczy postępowanie (w zakresie, w jakim poddano weryfikacji sprzedaż krajową) oraz w Norwegii, która służyła jako kraj analogiczny w celu ustalenia wartości normalnej odnośnie do przywozów z ChRL i Kazachstanu. Ten żelazokrzem charakteryzuje się takimi samymi podstawowymi właściwościami fizycznymi i chemicznymi oraz zastosowaniem, jak produkt wywożony do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie. Podobnie nie stwierdzono żadnych różnic między produktem objętym postępowaniem a żelazokrzemem produkowanym przez przemysł wspólnotowy i sprzedawanym na rynku wspólnotowym. W związku z tym uznano wstępnie, że wszystkie typy żelazokrzemu uważa się za podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Traktowanie na zasadach rynkowych (MET)

- (18) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniach antydumpingowych dotyczących przywozu pochodzącego m.in. z ChRL i Kazachstanu normalną wartość należy ustalić zgodnie z ust. 1–6 wyżej wymienionego artykułu w odniesieniu do tych producentów eksportujących, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) tego rozporządzenia, tj. że w prowadzonej przez

nich produkcji i sprzedaży produktu podobnego przeważają warunki gospodarki rynkowej. Poniżej przedstawiono zestawienie wspomnianych kryteriów MET. Zestawienie to ma formę skróconą i służy wyłącznie ułatwieniu wyszukiwania informacji:

- 1) decyzje handlowe i koszty są określane pod wpływem warunków rynkowych i bez znaczącej ingerencji państwa;
- 2) dokumentacja księgową jest stosowana do wszystkich celów oraz jest niezależnie kontrolowana zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości (MSR);
- 3) nie występują znaczne zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej;
- 4) prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną;
- 5) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym.

- (19) Trzech chińskich producentów eksportujących i jeden z Kazachstanu wnioskowo o przyznanie MET na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i odesłało wniosek o MET w wyznaczonym terminie.
- (20) Jeden producent chiński wykazał w trakcie wizyty weryfikacyjnej na miejscu, że spełnia wszystkie pięć kryteriów MET. W związku z tym wniosek tego przedsiębiorstwa o przyznanie MET został przyjęty, a analiza dumpingu o szkody w jego przypadku odbywała się na podstawie dostarczonych przez nie danych.
- (21) W odniesieniu do pozostałych dwóch chińskich producentów eksportujących ustalono w toku wizyt weryfikacyjnych, że nie ma podstaw do przyznania MET.
- (22) Weryfikacja wykazała, że jeden chiński producent eksportujący nie spełniał kryteriów 1–3. Po pierwsze nie wykazał on, że nie podlega ingerencji państwa – m.in. z tego względu, że partia komunistyczna, niebędąca akcjonariuszem, ingerowała w podstawowe decyzje dotyczące przedsiębiorstwa, a kwestia odpowiedzialności organizacyjnej za decyzje dotyczące podziału zysku była niejasna (kryterium 1). Po drugie, przedsiębiorstwo nie wykazało, że posiada jeden jasny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, prowadzonej i kontrolowanej zgodnie z MSR – stosowana technika amortyzacji nie

była zgodna ani z MSR, ani z chińskimi zasadami rachunkowości i prowadziła do przeszacowania kosztów. Ponadto o opisanych powyżej naruszeniach MSR nie było mowy w sprawozdaniu z kontroli, co oznacza, że przedsiębiorstwo nie wykazało, że jego rachunki są kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (kryterium 2). Przedsiębiorstwo nie wykazało również, że jest wolne od znacznych zniekształceń przeniesionych z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej, w szczególności w związku z faktem, że otrzymało nieodpłatnie od państwa prawo użytkowania ziemi, a ocena wartości jego aktywów w czasie tworzenia przedsiębiorstwa była niejasna (kryterium 3).

- (23) Inny chiński producent eksportujący nie był w stanie wykazać, że posiada jeden jasny zestaw podstawowej dokumentacji księgowej, prowadzonej i kontrolowanej zgodnie z MSR – przedsiębiorstwo dokonywało zmian oszacowań dotyczących okresu użytkowania aktywów między jednym rokiem finansowym a drugim bez wyraźnego udokumentowania, co prowadziło do niedoszacowania kosztów. Praktyka taka jest niezgodna zarówno z MSR, jak i z chińskimi zasadami rachunkowości. Ponadto w odniesieniu do żadnej klasy swoich aktywów przedsiębiorstwo nie określiło w sprawozdaniach finansowych stosowanych metod i stawek amortyzacji ani okresów użyteczności aktywów. O opisanych powyżej niezgodnościach z MSR nie było mowy w sprawozdaniu z kontroli, co oznacza, że przedsiębiorstwo nie wykazało, że jego rachunki są kontrolowane zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości (kryterium 2).
- (24) W związku z powyższym uznano, że obaj wspomniani chińscy producenci eksportujący nie spełniają warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (25) Eksporter z Kazachstanu nie wyraził zgody na weryfikację na miejscu jego wniosku o MET. Wniosek musiał zatem zostać odrzucony. W tym względzie należy zwrócić uwagę, że nawet jeśli wspomniany producent eksportujący z Kazachstanu wydawał się spełniać kryteria MET w ramach postępowania antydumpingowego dotyczącego innych produktów stopowych, to w sytuacji braku współpracy, a w szczególności braku informacji o sposobie podejmowania przez przedsiębiorstwo decyzji dotyczących cen, kosztów i nakładów, w tym surowców, Komisja nie może rozszerzyć decyzji o przyznaniu MET w ramach innego dochodzenia na bieżące postępowanie.
- (26) Otrzymano uwagi od wszystkich trzech przedsiębiorstw, którym odmówiono przyznania MET. Jeden z chińskich producentów eksportujących oraz kazachski producent eksportujący nie dostarczyli żadnych nowych dowodów, które mogłyby zmienić ustalenia dotyczące możliwości przyznania im MET. Drugi z chińskich producentów eksportujących utrzymywał, że zmiana szacowanych

okresów użytkowania jego aktywów była mało znacząca w stosunku do całości obrotów (ok. 1 %) i z tego względu nie została ujęta w sprawozdaniu finansowym oraz w sprawozdaniu z kontroli. Dochodzenie wykazało jednak, że skala tej zmiany w odniesieniu do zysku z działalności operacyjnej lub zysku netto przedsiębiorstwa była znaczna (ok. 20 %). Ponadto przedsiębiorstwo przedstawiało sprzeczne informacje co do progów istotności rzekomo stosowanych przez różnych audytorów. Na tej podstawie wniosek przedsiębiorstwa został odrzucony.

3.2. Indywidualne traktowanie (IT)

- (27) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego dla krajów, których dotyczy ten artykuł, ustalana jest ogólnokrajowa stawka celna, z wyjątkiem przedsiębiorstw, które mogą udowodnić, że spełniają wszystkie kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (28) W przypadku ChRL obaj producenci eksportujący, którzy nie spełniali kryteriów przyznania MET, wystąpili uprzednio także o przyznanie IT w przypadku gdyby nie otrzymali MET.
- (29) Na podstawie dostępnych informacji stwierdzono, że jeden z chińskich producentów eksportujących, o których mowa, nie spełnił wszystkich wymogów otrzymania IT określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, a konkretnie nie wykazał, że jest w wystarczającym stopniu wolny od ingerencji państwa. Stwierdzono zatem, że temu producentowi eksportującemu z ChRL nie można przyznać IT.
- (30) Drugi chiński eksporter, który nie spełniał kryteriów przyznania MET, wykazał natomiast, że spełnia wszystkie kryteria przyznania IT określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (31) W przypadku Kazachstanu producent eksportujący, który wnioskuje o MET, wystąpił także o przyznanie IT w przypadku gdyby nie otrzymał MET. Jednak przedsiębiorstwo to nie wyraziło zgody na weryfikację na miejscu jego wniosku o przyznanie IT, a zatem wniosek ten musiał zostać odrzucony.

3.3. Wartość normalna

3.3.1. Kraj analogiczny

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego w gospodarkach będących w okresie transformacji wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w kraju trzecim o gospodarce rynkowej (kraj analogiczny).

(33) W zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia wskazano Norwegię jako odpowiedni kraj analogiczny dla celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL i Kazachstanu. Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do tej propozycji.

(34) Tylko jedna zainteresowana strona przedstawiła uwagi, proponując jako kraje analogiczne Brazylię, RPA lub (pod warunkiem braku korekty wartości normalnej ze względu na ceny energii) Rosję. Komisja skontaktowała się ze znanymi przedsiębiorstwami w Brazylii i RPA. Jednak producenci z tych krajów nie odesłali wypełnionych kwestionariuszy ani nie przesłali żadnych konstruktywnych uwag. W odniesieniu do Rosji należy zwrócić uwagę, że w jednym przypadku korekta z uwagi na ceny energii okazała się konieczna zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Ponadto zgodnie z utrwaloną praktyką nie przyjmuje się kraju prowadzącego dumping powodujący szkodę jako kraju analogicznego. Z powyższych względów nie rozważano dalej proponowanych alternatyw dla Norwegii.

(35) Niezależnie od powyższego Norwegia jest jednym z największych producentów żelazokrzemu na świecie o rynku podporządkowanym warunkom konkurencji, a trzech główni producenci żelazokrzemu w Norwegii stosują najbardziej zaawansowane technologie produkcji, mają dobry dostęp do surowców i w pełni współpracowali w toku postępowania.

(36) W związku z tym stwierdza się, że Norwegia jest odpowiednim krajem analogicznym zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3.2. Metoda ustalania wartości normalnej

3.3.2.1. Reprezentatywność globalna

(37) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja najpierw sprawdziła, czy w każdym z krajów, których dotyczy postępowanie, sprzedaż krajowa produktu podobnego realizowana na rzecz odbiorców niezależnych przez każdego producenta eksportującego (z wyjątkiem dwóch eksporterów chińskich i jednego kazachskiego, którzy nie wykazali, że spełniają kryteria przyznania MET) była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży była równa co najmniej 5 % całkowitej wielkości odpowiedniej sprzedaży eksportowej tego produktu do Wspólnoty.

3.3.2.2. Porównywalność typu produktu

(38) Następnie Komisja ustaliła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa odnoszące reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej

były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty. Zastosowano następujące kryteria: zawartość krzemu, wielkość ziaren, zanieczyszczenia (glin, tytan, magnez i ziemia) oraz opakowanie.

3.3.2.3. Reprezentatywność typu produktu

(39) Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego typu produktu na rzecz klientów niezależnych na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem była równa przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej do Wspólnoty porównywalnego typu produktu.

3.3.2.4. Test zwykłego obrotu handlowego

(40) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajową prowadzoną przez współpracujących producentów eksportujących w krajach, których dotyczy postępowanie, oraz przez producentów w kraju analogicznym, można było uznać za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(41) W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej każdego typu eksportowanego produktu na rzecz odbiorców niezależnych odbywał się ze stratą na rynku krajowym w okresie dochodzenia.

a) W odniesieniu do tych typów produktu, w których przypadku ponad 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się co najmniej po kosztach jednostkowych, a średnia ważona cena sprzedaży była równa lub wyższa od średniego ważonego kosztu produkcji, wartość normalną dla danego typu produktu obliczano jako średnią ważoną wszystkich cen sprzedaży krajowej danego typu produktu.

b) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których co najmniej 10 %, ale nie więcej niż 80 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się co najmniej po kosztach jednostkowych, wartość normalną dla danego rodzaju produktu obliczano jako średnią ważoną jedynie tych cen sprzedaży krajowej danego typu produktu, które były równe lub wyższe od kosztów jednostkowych.

c) W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których mniej niż 10 % wielkości sprzedaży na rynku krajowym odbywało się co najmniej po kosztach jednostkowych, uznawano, że dany typ produktu nie był sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym, w związku z czym dla tych typów produktu przyjmowano wartość normalną skonstruowaną.

3.3.2.5. Wartość normalna obliczana na podstawie faktycznych cen sprzedaży na rynku krajowym

- (42) W przypadku tych typów produktu sprzedawanych na wywóz do Wspólnoty przez przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem, dla których spełnione były wymagania określone w pkt 3.3.2.3.–3.3.2.4. lit. a) i b) powyżej, wartość normalną dla poszczególnych typów produktów ustalono w oparciu o faktyczne ceny płacone lub należne ze strony niezależnych klientów na rynku krajowym w kraju objętym dochodzeniem w trakcie OD, zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

3.3.2.6. Wartość normalna obliczana na podstawie wartości konstruowanej

- (43) W przypadku typów produktu spełniających warunek określony w pkt 3.3.2.4. lit. c) powyżej oraz typów produktu, które nie były sprzedawane przez danego producenta eksportującego w ilościach reprezentatywnych na rynku krajowym krajów, których dotyczy dochodzenie, wartość normalna musiała zostać skonstruowana, jak wspomniano w pkt 3.3.2.3 powyżej.

- (44) W celu skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) oraz średni ważony zysk osiągnięty przez współpracujących producentów eksportujących objętych postępowaniem z tytułu krajowej sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w OD dodano do ich średniego kosztu produkcji w OD.

- (45) Jeśli dany producent eksportujący nie prowadził w OD sprzedaży produktu podobnego na rynku krajowym w zwykłym obrocie handlowym, przyjmowano wartość normalną skonstruowaną. Dotyczyło to producenta eksportującego z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii. Wartość normalną konstruowano na podstawie kosztów produkcji danego producenta eksportującego. Tymczasowo uznano za stosowne dodanie do tego kosztu produkcji średniej ważonej kosztów SG&A poniesionych przez producentów z Egiptu, ze względu na ich porównywalną strukturę produkcji i sprzedaży, oraz marży zysku w wysokości 5 %, którą uznano za racjonalną wielkość zysku dla tego rodzaju rynku towarowego, zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3.3.2.7. Gospodarki w okresie transformacji

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla ChRL i Kazachstanu (z wyjątkiem jednego chińskiego producenta eksportującego, któremu przyznano MET) ustalono na podstawie

sprawdzonych informacji uzyskanych od producentów w kraju analogicznym, tj. na podstawie cen płaconych lub należnych na norweskim rynku krajowym za porównywalne typy produktów w zwykłym obrocie handlowym lub na podstawie skonstruowanych wartości normalnych, w przypadku gdy nie stwierdzono sprzedaży krajowej porównywalnych typów produktów w zwykłym obrocie handlowym.

- (47) W związku z tym wartość normalną ustalono jako średnią ważoną ceny sprzedaży na rynku krajowym na rzecz odbiorców niepowiązanych lub wartość skonstruowaną dla danego typu produktu na podstawie danych trzech współpracujących producentów z Norwegii.

3.3.3. Określenie wartości normalnej

3.3.3.1. ChRL

- (48) W odniesieniu do dwóch chińskich producentów eksportujących, którzy nie uzyskali MET, wartość normalną dla ChRL ustalono w sposób przedstawiony powyżej w motywach 46–47.

- (49) W odniesieniu do chińskiego producenta eksportującego, któremu przyznano MET, wartość normalną ustalono w sposób opisany w motywie 42 powyżej, czyli na podstawie faktycznych cen zapłaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów na rynku krajowym. Jednak zważywszy że przedsiębiorstwo to nabywało energię elektryczną od powiązanego dostawcy, poniesione przez nie koszty energii związane z wytwarzaniem produktu objętego postępowaniem będą przedmiotem dalszego dochodzenia przed ostatecznym określeniem wartości normalnej.

3.3.3.2. Egipt

- (50) W odniesieniu do dwóch producentów eksportujących z Egiptu stwierdzono, że dla niektórych rodzajów produktu nie prowadzono reprezentatywnej sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym konieczne było skonstruowanie wartości normalnej zgodnie z opisem w motywach 43 i 44 powyżej. W odniesieniu do tych rodzajów produktu, w przypadku których prowadzono reprezentatywną sprzedaż krajową w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono zgodnie z zasadami przedstawionymi w motywie 42, czyli na podstawie cen faktycznie zapłaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów na rynku krajowym.

3.3.3.3. Kazachstan

- (51) Ponieważ nie przyznano MET, wartość normalną dla Kazachstanu ustalono w sposób opisany w motywach 46–47 powyżej.

3.3.3.4. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

- (52) W odniesieniu do jedyne go macedońskiego producenta eksportującego nie stwierdzono istnienia reprezentatywnej sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym. W związku z tym konieczne było skonstruowanie wartości normalnej zgodnie z opisem w motywie 45.

3.3.3.5. Rosja

- (53) W odniesieniu do dwóch producentów eksportujących z Rosji stwierdzono, że dla niektórych typów produktu nie prowadzono reprezentatywnej sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym. W tych przypadkach konieczne było zatem skonstruowanie wartości normalnej zgodnie z opisem w motywach 43 i 44 powyżej. W odniesieniu do tych typów produktu, w przypadku których prowadzono reprezentatywną sprzedaż krajową w zwykłym obrocie handlowym, wartość normalną ustalono zgodnie z zasadami przedstawionymi w motywie 42, czyli na podstawie faktycznych cen zapłaconych lub należnych ze strony niezależnych klientów na rynku krajowym.
- (54) W przypadku jednego rosyjskiego producenta eksportującego stwierdzono, że koszty energii związane z wytwarzaniem produktu objętego postępowaniem nie były w racjonalny sposób ujęte w ewidencji, ponieważ średnia ważona kosztów energii ponoszonych przez to przedsiębiorstwo była znacznie (o 50 %) niższa, niż w przypadku jego konkurenta, mimo że oba przedsiębiorstwa znajdują się na Syberii. Mimo że dostawca energii, o którym mowa, produkuje energię wodną, samo to nie wyjaśnia tak niskich cen energii. Nawet w porównaniu z innymi dostawcami energii produkowanej w elektrowniach wodnych, np. w Norwegii, ceny te są bardzo niskie. Ponadto wszelkie dostępne dane w tym względzie wskazują wstępnie, że ceny energii na rosyjskim rynku krajowym były regulowane. Stwierdzono, że władze Rosji ustaliły maksymalne ceny energii w różnych regionach Syberii, co wydaje się głównym powodem tak wielkiej różnicy cen⁽¹⁾. Jak stwierdziła już OECD w 2002 r., regulacja cen energii pełni w Rosji rolę subsydiów krzyżowych pomiędzy regionami, w wyniku czego regiony uboższe płacą za energię mniej niż bogatsze⁽²⁾. W związku z tym, zgodnie z art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, dokonano tymczasowej korekty cen energii przedsiębiorstwa, o którym mowa, na podstawie kosztów ponoszonych przez innego eksportera z Rosji, obejmującego dwóch producentów zlokalizowanych w dwóch różnych innych regionach Syberii. Podobnej korekty na podstawie art. 2 ust. 5 rozporządzenia podstawowego dokonano już w ramach postępowania antydumpingowego dotyczącego krzemu w 2003 r. w odniesieniu do energii dostarczanej przez tego samego dostawcę⁽³⁾.

3.4. Cena eksportowa

3.4.1. ChRL

- (55) Wszyscy trzej chińscy producenci eksportujący dokonywali sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Ceny eksportowe ustalono zatem na podstawie cen rzeczywiście zapłaconych lub należnych za rozpatrywany produkt zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

- (56) W odniesieniu do wszystkich innych eksporterów chińskich Komisja ustaliła najpierw poziom współpracy. Dokonano porównania pomiędzy całkowitą wielkością wywozu wskazaną w odpowiedziach na kwestionariusze trzech współpracujących producentów eksportujących a łączną wielkością przywozu dumpingowego z ChRL, obliczoną zgodnie z motywem 66. Proporcja tych wielkości wynosi 18 %. Na tej podstawie poziom współpracy uznano za niski. W związku z tym ceny eksportowe ustalono wstępnie na podstawie transakcji o największym marginesie dumpingu i szkody, dokonanych przez jednego lub dwóch współpracujących chińskich producentów eksportujących, którym przyznano MET lub IT zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, oraz cen eksportowych trzeciego współpracującego chińskiego producenta eksportującego, któremu nie przyznano MET ani IT.

3.4.2. Egipt

- (57) Dwóch egipskich producentów eksportujących dokonywało sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Ceny eksportowe ustalono zatem tymczasowo na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

3.4.3. Kazachstan

- (58) W związku z brakiem współpracy – producent eksportujący nie zgodził się na przeprowadzenie weryfikacji zgłoszonych danych na miejscu – ceny eksportowe ustalono zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Eksporter został poinformowany o konsekwencjach braku współpracy. Średnia ważona cena importowa dla Kazachstanu, określona na podstawie danych Eurostatu dotyczących przywozu w okresie dochodzenia, została uznana za odpowiednią.

3.4.4. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

- (59) Producent eksportujący dokonywał sprzedaży eksportowej do Wspólnoty bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów. Ceny eksportowe ustalono zatem tymczasowo na podstawie cen faktycznie płaconych lub należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁾ Zarządzenie Federalnego Urzędu Taryfowego Rosji z dnia 7 września 2004 r. nr 69-3/4 o ograniczeniu poziomów cen energii elektrycznej i ciepła na lata 2005–2006.

⁽²⁾ OECD Economic Surveys, Russian Federation, Volume 2002/5, str. 122.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2229/2003 z dnia 22 grudnia 2003 r. (Dz.U. L 339 z 24.12.2003, str. 3, motyw 27).

3.4.5. Rosja

- (60) Obydwa rosyjscy producenci eksportujący prowadzili przywóz za pośrednictwem powiązanych podmiotów. Cena eksportowa została zatem ustalona na podstawie cen pierwszej odsprzedaży przywożonych produktów niezależnym nabywcom. Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wprowadzono dostosowania w związku z kosztami poniesionymi pomiędzy przywozem a odsprzedażą oraz w związku z nagromadzonymi zyskami.

3.5. Porównanie

- (61) Porównanie wartości normalnej z ceną eksportową zostało dokonane na podstawie ceny ex-works.
- (62) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W przypadku wszystkich producentów eksportujących objętych postępowaniem, tam gdzie było to stosowne i uzasadnione, uwzględniono różnice w kosztach transportu, przewozu drogą morską, ubezpieczenia, kosztach przeładunku, załadunku, kosztach dodatkowych, kosztach pakowania, kredytu, gwarancji i rękojmi oraz prowizji.
- (63) Poziom dostosowań został zakwestionowany w przypadku jednego producenta eksportującego z Rosji i jednego producenta eksportującego z Egiptu. Wnioski te zostały odrzucone, ponieważ przedsiębiorstwa nie wykazały, że dostosowania takie były uzasadnione przez wykazanie istnienia stałych i znacznych różnic funkcji i cen na różnych poziomach handlu na rynku wewnętrznym właściwych krajów wywozu, jak określono w art. 2 ust. 10 lit. d) rozporządzenia podstawowego.

3.6. Marginesy dumpingu

3.6.1. Metodyka ogólna

- (64) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 marginesy dumpingu ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej typu produktu ze średnią ważoną ceną eksportową typu produktu, jak określono powyżej.
- (65) W przypadku producentów eksportujących, którzy nie ujawnili się lub nie odesłali Komisji wypełnionego kwestionariusza, margines dumpingu ustalono na podstawie dostępnych informacji zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (66) W celu ustalenia marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących najpierw określono poziom braku współpracy. W tym celu dane dotyczące wielkości wywozu do Wspólnoty, przekazane przez współpracujących producentów eksportujących,

porównano z odpowiednimi danymi Eurostatu dotyczącymi przywozu.

- (67) W przypadkach dużego poziomu braku współpracy, tzn. powyżej 20 %, uznano za wskazane ustalenie marginesu dumpingu w odniesieniu do przedsiębiorstw niewspółpracujących na poziomie wyższym od najwyższego marginesu dumpingu ustalonego dla współpracujących producentów eksportujących. Można bowiem przypuszczać, że tak duży brak współpracy ze strony producentów eksportujących z danego kraju wynika z faktu, iż stosowali oni dumping na wyższym poziomie niż współpracujący producenci eksportujący. W takich przypadkach (tj. ChRL i Rosji) margines dumpingu został zatem określony na poziomie odpowiadającym średniemu ważonemu marginesowi dumpingu dla najbardziej reprezentatywnego typu produktu o najwyższym marginesie dumpingu i szkody, na podstawie oceny dla współpracującego producenta eksportującego.
- (68) Jeżeli poziom współpracy był wysoki (producenci niewspółpracujący stanowili mniej niż 20 %), uznano za właściwe ustalenie marginesu dumpingu dla niewspółpracujących producentów eksportujących na poziomie najwyższego marginesu dumpingu i szkody, ustalonego dla współpracującego producenta eksportującego w danym państwie, ponieważ nie było powodów, by sądzić, iż niewspółpracujący producent eksportujący stosował dumping na poziomie niższym niż najwyższy stwierdzony poziom.

3.6.2. Marginesy dumpingu

3.6.2.1. ChRL

a) Dla producentów współpracujących, którym przyznano MET i IT

- (69) W przypadku przedsiębiorstw, którym przyznano MET lub IT, średnią ważoną wartość normalną każdego typu produktu objętego postępowaniem wywożonego do Wspólnoty porównano ze średnią ważoną ceną eksportową danego typu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego.
- (70) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Erdos Xijin Kuang Co., Ltd.	2,8 %
Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd.	57,2 %

b) *Dla wszystkich pozostałych producentów eksportujących*

- (71) Ogólnokrajowy margines dumpingu został obliczony na podstawie porównania ceny eksportowej, jak określono w motywie 56, i wartości normalnej, jak określono w motywach 46–47.
- (72) Na tej podstawie ogólnokrajowy margines dumpingu został tymczasowo ustalony na poziomie 60,7 % ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem.

3.6.2.2. Egipt

- (73) Poziom współpracy w przypadku producentów eksportujących z Egiptu był wysoki (około 95 %). Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, wynoszą:
- The Egyptian Ferroalloys Company, Kair 20,4 %,
 - Egyptian Chemical Industries KIMA, Kair 24,8 %,
 - pozostali 20,4 %.

3.6.2.3. Kazachstan

- (74) W związku z brakiem współpracy ustalono wyłącznie ogólnokrajowy margines dumpingu. Tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, jest następujący:
- Kazachstan 37,1 %.

3.6.2.4. Była Jugosłowiańska Republika Macedonii

- (75) Poziom współpracy był wysoki, ponieważ współpracujący producent eksportujący jest praktycznie jedynym producentem żelazokrzemu w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii. Tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, wynoszą:
- SILMAK DOOEL Export Import, Jegunowce 5,4 %,
 - pozostali 5,4 %.

3.6.2.5. Rosja

- (76) Poziom braku współpracy w przypadku producentów eksportujących z Rosji był wysoki (około 68 %). Tymcza-

sowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocenieniem, wynoszą:

- Grupa CzEMK (Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów), Czela-
bińsk i Nowokuźnieck 22,8 %,
- Grupa ICT (Brackie Zakłady Żelazostopów), Brack
22,2 %,
- pozostali 25,5 %.

4. SZKODA

4.1. Produkcja wspólnotowa

- (77) W toku dochodzenia ustalono, że produkt podobny wytwarza siedmiu producentów we Wspólnocie. Skarga została złożona w imieniu pięciu z nich. Po wszczęciu postępowania szósty producent zdecydował się poprzeć postępowanie, w pełni współpracując podczas dochodzenia. Siódmy producent nie zajął stanowiska, ani nie przekazał danych.

4.2. Definicja przemysłu wspólnotowego

- (78) Produkcja sześciu współpracujących producentów wspólnotowych stanowiła 95 % produkcji wspólnotowej żelazokrzemu w OD. Uważa się ich zatem za przemysł wspólnotowy w rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (79) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że pięciu producentów popierających skargę było w zupełnie innej sytuacji gospodarczej i przynajmniej dwóch z nich nie ponosiło szkody. Tych dwóch producentów wspólnotowych powinno zatem zostać wyłączonych z dochodzenia, które przestałoby w związku z tym być zasadne.
- (80) W odniesieniu do powyższego należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 4 rozporządzenia podstawowego termin „przemysł wspólnotowy” odnosi się do producentów wspólnotowych, których łączna produkcja stanowi większą część łącznej produkcji wspólnotowej. W tym samym artykule określono okoliczności, w których niektórzy producenci wspólnotowi mogą być wyłączeni z definicji przemysłu wspólnotowego. Okoliczności te nie obejmują wyników gospodarczych producentów wspólnotowych. Ponadto wyłączenie producentów z definicji ze względu na ich wyniki gospodarcze jest sprzeczne z samą zasadą obiektywnej oceny sytuacji przemysłu wspólnotowego. W związku z tym powyższy wniosek został odrzucony.

4.3. Konsumpcja we Wspólnocie

- (81) Konsumpcję we Wspólnocie ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym po dodaniu szacowanej wielkości sprzedaży producenta niewspółpracującego ze Wspólnoty, a następnie po dodaniu przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie, i innych krajów trzecich w oparciu o dane Eurostatu. Konsumpcja żelazokrzemu we Wspólnocie pozostawała na dość stabilnym poziomie w badanym okresie z wyjątkiem lat 2003 i 2004, kiedy wystąpił jej wzrost o 6 % w związku z wyjątkowo wysokim popytem w sektorze hutniczym.

	2003	2004	2005	OD
Konsumpcja we Wspólnocie (w tonach)	871 794	922 978	881 930	883 311
Wskaźnik	100	106	101	101

4.4. Przywóz do Wspólnoty z krajów, których dotyczy postępowanie

4.4.1. Ocena łączna skutków przywozu po cenach dumpingowych

- (82) Komisja rozważyła, czy skutki przywozu żelazokrzemu pochodzącego z ChRL, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji powinny być oceniane łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (83) Margines dumpingu ustalony dla wszystkich krajów, których dotyczy postępowanie, przekraczał poziom *de minimis*, wielkość przywozu nie była nieznaczna, a ocena łączna została uznana za właściwą z uwagi na warunki konkurencji między produktami przywozonymi z krajów, których dotyczy podsumowanie, i wspólnotowym produktem podobnym. Dowodem podobnych warunków konkurencji był fakt, że produkt objęty postępowaniem przywożony z krajów, których dotyczy postępowanie, oraz produkt podobny wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym były zbliżone do siebie, a ich dystrybucja odbywała się tymi samymi kanałami handlowymi. Ponadto wielkość przywozu była znacząca i miała duży udział w rynku.
- (84) W związku z powyższym uznano, że spełnione zostały warunki uzasadniające ocenę łączną przywozu żelazokrzemu pochodzącego z ChRL, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji.

4.4.2. Skumulowana wielkość i udział w rynku

- (85) Wielkość przywozu z ChRL, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji, na podstawie danych Eurostatu, wzrosła znacząco z 134 081 ton w 2003 r. do 452 108 ton w OD. Jego łączny udział w rynku ciągle wzrastał z 15,4 % do 51,2 % w tym samym okresie. Wzrost ten miał miejsce w kontekście niemalże stałego poziomu konsumpcji, z wyjątkiem 2004 r., jak wyjaśniono powyżej.

	2003	2004	2005	OD
Wielkość przywozu (w tonach)	134 081	198 164	319 265	452 108
Wskaźnik	100	148	238	337
Udział w rynku	15,4 %	21,5 %	36,2 %	51,2 %
Jednostkowa cena sprzedaży (EUR za tonę)	557	580	569	574
Wskaźnik	100	104	102	103

4.4.3. Ceny

4.4.3.1. Zmiany cen

- (86) W okresie od 2003 r. do OD średnia cena przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z krajów, których dotyczy postępowanie, wzrosła o 3 %. W szczególności ceny wzrosły o 4 % w 2004 r. (w roku tym nastąpił znaczący wzrost popytu w sektorze hutniczym na świecie), następnie spadły o 2 % w kolejnym 2005 r., po czym ponownie wzrosły o ok. 1 % w OD.

4.4.3.2. Podcięcie cenowe

- (87) W celu ustalenia podcięcia cenowego Komisja przeanalizowała dane odnoszące się do OD. Przemysł wspólnotowy i producentów eksportujących objętych postępowaniem poproszono o podanie informacji o cenach sprzedaży żelazokrzemu według kategorii, zgodnie z kryteriami określonymi w motywie 38 powyżej.
- (88) Właściwe ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego to ceny dla niezależnych klientów, dostosowane w razie konieczności do poziomu ex-works, czyli z wyłączeniem kosztów transportu do Wspólnoty i po odliczeniu zniżek i rabatów. Ceny te porównano z cenami przywozu producentów współpracujących objętych postępowaniem. W odniesieniu do Kazachstanu, w związku z brakiem współpracy, średnią ważoną cenę eksportową określono na podstawie danych Eurostatu. W odniesieniu do ChRL, Egiptu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji porównania dokonano na podstawie cen eksportowych stosowanych przez współpracujących producentów eksportujących, po odliczeniu zniżek i odpowiednim dostosowaniu w stosownych przypadkach do cen CIF na granicy Wspólnoty, jak również z uwzględnieniem korekt z tytułu ceł, kosztów rozładunku i odprawy celnej.
- (89) Z porównania wynika, że w OD ceny produktu objętego postępowaniem sprzedawanego na rynku wspólnotowym podcinały ceny przemysłu wspólnotowego na poziomie między 4% i 11% w zależności od danego producenta eksportującego, z wyjątkiem producentów eksportujących z Rosji, Egiptu i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, dla których nie ustalono podcięcia. Jednakże dla konkretnych typów produktu stwierdzono w niektórych przypadkach, że ceny stosowane przez producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, były znacznie niższe niż wynikałoby ze średnich marginesów podcięcia cenowego, a także, że w przypadku producentów eksportujących, dla których nie stwierdzono podcięcia cenowego, marginesy podcięcia cenowego istniały dla niektórych typów produktu. Ponadto, w związku ze znacznymi stratami przemysłu wspólnotowego, marginesy podcięcia cenowego nie odzwierciedlają w pełni wpływu przywozu po cenach dumpingowych na poziom cen, ponieważ nastąpiło znaczące załamanie cen. Ustalonej wysokości podcięcia cenowego nie należy wreszcie uznawać za nieznaczną, biorąc pod uwagę charakter produktu będącego towarem wrażliwym nawet na drobne wahania cenowe.

4.5. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

- (90) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu po cenach dumpingowych na przemysł wspólnotowy zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł w badanym okresie.

4.5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (91) Wielkość produkcji spadła o 40 % między 2003 r. a OD. Zmiany przedstawiają się następująco:

	2003	2004	2005	OD
Produkcja (w tonach)	272 364	267 149	211 906	163 908
Wskaźnik	100	98	78	60

- (92) Wielkość mocy produkcyjnych ustalono na podstawie teoretycznych mocy nominalnych jednostek produkcyjnych przemysłu wspólnotowego. Przy powyższym założeniu moce produkcyjne w badanym okresie pozostawały na stałym poziomie. W związku ze spadkiem wielkości produkcji, wykorzystanie mocy produkcyjnych zmniejszało się zatem w badanym okresie proporcjonalnie do spadku produkcji.
- (93) Biorąc jednakże pod uwagę fakt, że dwóch producentów wspólnotowych przesunęło część swoich mocy produkcyjnych z produkcji żelazokrzemu na produkcję innych żelazostopów w badanym okresie, wielkość mocy produkcyjnych poddano odpowiedniej korekcie.

	2003	2004	2005	OD
Moce produkcyjne	348 261	348 261	325 601	325 601
Wskaźnik	100	100	93	93
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	78 %	77 %	65 %	50 %
Wskaźnik	100	99	83	64

4.5.2. Zapasy

- (94) Wielkość zapasów spadła o 46 % w badanym okresie, co jest wynikiem spadku wielkości produkcji przemysłu wspólnotowego.

	2003	2004	2005	OD
Zapasy (w tonach)	29 432	30 741	21 525	15 630
Wskaźnik	100	104	73	53

4.5.3. Wielkość sprzedaży, udział w rynku i średnie ceny jednostkowe we Wspólnocie

- (95) Sprzedaż żelazokrzemu przez przemysł wspólnotowy na rzecz niezależnych klientów na rynku wspólnotowym spadała stopniowo z 250 316 ton w 2003 r. do 156 633 ton w OD, czyli łącznie wielkość sprzedaży spadła o 38 %. W związku z tym przemysł wspólnotowy stracił 11 punktów procentowych udziału w rynku. Udział w rynku spadł z 28,7 % w 2003 r. do 17,7 % w OD.

	2003	2004	2005	OD
Sprzedaż w WE (w tonach)	250 316	244 561	197 782	156 920
Wskaźnik	100	98	79	63
Udział w rynku	28,7 %	26,5 %	22,4 %	17,7 %
Wskaźnik	100	92	78	62

- (96) Średnie ceny sprzedaży na rzecz klientów niepowiązanych na rynku wspólnotowym pozostawały na stałym poziomie między 2004 r. a OD po wzroście o 10 % między 2003 a 2004 r. Nieznaczny spadek cen nastąpił między 2004 a 2005 r., a następnie ceny ponownie osiągnęły poziom z 2004 r. Wzrost ceny odzwierciedla wzrost pewnych kosztów oraz przejście na niektóre produkty o wyższej wartości kosztem spadku udziału w rynku. Obecne poziomy cen nie mają jednak charakteru trwałego, ponieważ przemysł wspólnotowy jest zmuszony sprzedawać po cenach niższych od kosztów, aby utrzymać się na rynku.

	2003	2004	2005	OD
Średnia cena ważona (EUR za tonę)	623	685	670	686
Wskaźnik	100	110	107	110

4.5.4. Rentowność i przepływy pieniężne

- (97) W okresie badanym rentowność przemysłu wspólnotowego spadła z niewielkiego poziomu zysku wynoszącego 2,3 % w 2003 r. do – 12,9 % w OD. Niewielki jej wzrost odnotowano w 2004 r., który to rok był wyjątkowo zyskowy dla branży stalowej i jej spokrewnionych gałęzi przemysłu. Jednakże po upływie tego okresu nastąpiła znaczna tendencja spadkowa rentowności. Głównym powodem takiego rozwoju wydarzeń był znaczny spadek wydajności produkcji przemysłu wspólnotowego (– 40 %) i związany z nim spadek wykorzystania mocy produkcyjnych (– 18 punktów procentowych), co doprowadziło do stosunkowo znacznego wzrostu stałych kosztów produkcji jednej jednostki i nie pozwoliło przemysłowi wspólnotowemu odnieść korzyści z ekonomii skali, możliwych przy większym wykorzystaniu mocy produkcyjnych. W mniejszym stopniu na niższą rentowność wpłynął fakt, iż od 2004 r. przemysł wspólnotowy nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży do poziomu niezbędnego do pokrycia podwyżek cen energii i niektórych surowców, które miały miejsce w tym roku.

	2003	2004	2005	OD
Marża zysku przed opodatkowaniem	2,3 %	2,7 %	– 9,2 %	– 12,9 %

- (98) Przepływy pieniężne również uległy pogorszeniu w badanym okresie, odzwierciedlając wyżej wspomnianą negatywną tendencję poziomu rentowności.

	2003	2004	2005	OD
Przepływy pieniężne (EUR)	7 834 497	10 029 457	– 10 103 355	– 12 081 451
Wskaźnik	100	128	– 129	– 154

4.5.5. Inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność pozyskiwania kapitału

- (99) W okresie badanym inwestycje wykazały tendencje wzrostowe. Związane były one głównie z unowocześnieniem wyposażenia produkcyjnego, aby było zgodne z wymogami dotyczącymi ochrony środowiska naturalnego.

	2003	2004	2005	OD
Inwestycje (w EUR)	1 917 786	3 145 409	9 788 877	5 827 463
Wskaźnik	100	164	510	304

- (100) Zwrot z inwestycji z produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny i uległ znacznemu spadkowi w okresie badanym, odzwierciedlając wyżej wspomnianą, ujemną tendencję rentowności.

	2003	2004	2005	OD
Zwrot z inwestycji	18,9 %	19,8 %	– 46,5 %	– 47,3 %
Wskaźnik	100	105	– 246	– 250

- (101) Nie odnotowano żadnych wskazówek, zgodnie z którymi przemysł wspólnotowy, składający się głównie ze średnich przedsiębiorstw zaangażowanych również w produkcję innych produktów, napotkał problemy związane ze zgromadzeniem kapitału na swoje działania, dlatego też przyjęto, że przemysł wspólnotowy był w stanie zgromadzić kapitał na swoją działalność w okresie badanym.

4.5.6. Zatrudnienie, wydajność i płace

- (102) Ewolucja zatrudnienia, wydajności i płac przedstawiała się następująco:

	2003	2004	2005	OD
Liczba zatrudnionych	1 579	1 155	1 141	1 153
Wskaźnik	100	73	72	73
Wydajność (tony/pracownik)	172	231	186	142
Wskaźnik	100	134	108	82
Koszt pracy w EUR na jednego pracownika	14 568	19 602	18 107	17 464
Wskaźnik	100	135	124	120

- (103) Zatrudnienie zmniejszyło się w okresie badanym o 27 %. W wyniku zmniejszającej się produkcji wydajność wykazała tendencję spadkową od 2004 r. Średni koszt pracy na jednego pracownika wzrósł o 20 % w okresie badanym.

4.5.7. Wzrost

- (104) Podczas gdy konsumpcja wspólnotowa wzrosła w badanym okresie o 1 %, wielkość sprzedaży przemysłu wspólnotowego spadła o około 37 %, a wielkość przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie wzrosła równolegle o 35,8 %. Doprowadziło to do utraty udziału w rynku przez przemysł wspólnotowy, podczas gdy przywóz objęty postępowaniem zdołał utrzymać swój udział.

4.5.8. Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (105) Marginesy dumpingu dla ChRL, Egiptu, Kazachstanu i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji wskazano powyżej w sekcji poświęconej dumpingowi. Marginesy te w widoczny sposób przewyższają poziom *de minimis*. Ponadto jeżeli uwzględni się wielkość i cenę przywozu po cenach dumpingowych, wpływu rzeczywistego marginesu dumpingu nie można uznać za nieznacznym.
- (106) Nic nie wskazuje na to, że przemysł wspólnotowy nadrabia straty spowodowane mającym miejsce w przeszłości dumpingiem lub subsydiowaniem. Należy zauważyć, że przywóz żelazokrzemu nie podlegał środkom od 2001 r.

4.5.9. Wnioski dotyczące szkody

- (107) Analiza wskaźników szkody wykazuje, że sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa znacznemu pogorszeniu po 2003 r. i osiągnęła najniższy poziom w OD, kiedy to przemysł odnotował straty w wysokości 12,9 %.

- (108) W kontekście raczej stabilnej konsumpcji w okresie badanym, produkcja wspólnotowa zmalała o 40 %, zaś jej wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło o 28 punktów procentowych w tym samym okresie. Sprzedaż na rynek wspólnotowy zmalała o 37 % pod względem wielkości i o 31 % pod względem wartości. Doprowadziło to do zmniejszenia się udziału w rynku z 28,7 % w 2003 r. do 17,7 % w OD. Średnia cena jednostkowa wzrosła o 10 % w okresie badanym, lecz pozostała stabilna między 2004 r. a OD. Jednakże, w świetle dramatycznego spadku wielkości produkcji, spowodowanego zmniejszeniem wielkości sprzedaży, przemysł wspólnotowy utracił efekt skali, ponieważ jego jednostkowe koszty stałe znacznie wzrosły. Ponadto od 2004 r. przemysł wspólnotowy nie był w stanie ustalić swoich cen na poziomie niezbędnym do zrekompensowania niektórych przypadków wzrostu kosztu nakładów. Rezultatem tych obydwu czynników był znaczny spadek rentowności w OD.
- (109) Inwestycje wykazały tendencję wzrostową dzięki wymogom związanym z ochroną środowiska naturalnego, które musi spełniać przemysł wspólnotowy. Tendencje pozytywne wystąpiły również w przypadku zapasów (spadek wartości o 47 % w badanym okresie), jednakże stało się to głównie z powodu znacznego obniżenia poziomu produkcji. Wszystkie pozostałe wskaźniki szkody potwierdzają negatywną sytuację przemysłu wspólnotowego. Zwrot z inwestycji i przepływy pieniężne były negatywne, zaś wydajność zmalała.
- (110) W związku z powyższym, można uznać, że przemysł wspólnotowy poniósł znaczącą szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

5. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

5.1. Wstęp

- (111) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała czy przywóz żelazokrzemu po cenach dumpingowych pochodzący z krajów, których dotyczy postępowanie, spowodował szkody w przemyśle wspólnotowym w stopniu umożliwiającym zaklasyfikowanie ich jako szkód istotnych. Oprócz przywozu po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu wspólnotowego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

5.2. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (112) Między 2003 r. a OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych znacznie wzrosła – o 237 %, zaś odpowiadający mu udział w rynku wspólnotowym wzrósł o 35,8 punktów procentowych. Średnia cena przywozu wzrosła o 3 % między 2003 r. a OD, będąc jednakże znacznie niższą od cen przemysłu wspólnotowego w tym samym okresie. Również w OD średnia cena przywozu po cenach dumpingowych powodowała podcięcie cen przemysłu wspólnotowego o od 3,7 % do 11 %, w zależności od producenta eksportującego, z wyjątkiem trzech współpracujących producentów eksportujących, w przypadku których nie stwierdzono żadnego podcięcia. Ponadto ceny przemysłu wspólnotowego były zaniżone.
- (113) Znaczne zwiększenie wielkości przywozu z krajów objętych postępowaniem po bardzo niskich i dumpingowych cenach oraz wzrost ich udziału w rynku w badanym okresie zbiegł się w czasie z pogorszeniem się sytuacji przemysłu wspólnotowego, zwłaszcza pod względem rentowności, wielkości sprzedaży, udziału w rynku, produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, przepływu środków pieniężnych, zwrotu z inwestycji i zatrudnienia. Ponadto przemysł wspólnotowy nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży do niezbędnego poziomu tak, aby w pełni pokryć swoje koszty, ponieważ jego ceny sprzedaży uległy podcięciu w OD przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (114) W związku z tym uznaje się tymczasowo, że przywóz dumpingowy miał znaczący negatywny wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego.

5.3. Wpływ innych czynników

5.3.1. Przywóz z innych krajów trzecich

- (115) Analizę przywozu z wszystkich krajów trzecich, innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, oparto o dane Eurostatu. W przypadku Norwegii możliwe było porównanie tych danych z informacjami przedstawionymi przez producentów z kraju analogicznego, co potwierdziło rzetelność danych Eurostatu.
- (116) Przywóz z wszystkich krajów trzecich zmalał w okresie badanym o około 45 %, tzn. z około 477 400 ton w 2003 r. do około 264 600 ton w OD. Odpowiadający temu udział w rynku zmalał z około 54,8 % do 30 %. W tym samym okresie ceny tego przywozu wzrosły o 7 % (z 609 EUR za tonę w 2003 r. do 653 EUR za tonę w OD). Średnia cena tego przywozu przewyższała cenę przywozu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie w okresie badanym i była nieco niższa niż cena przemysłu wspólnotowego (od 2,3 % do 5,7 %) w tym samym okresie. Głównymi źródłami przywozu z innych krajów trzecich w OD były Norwegia, Islandia i Wenezuela.

	2003	2004	2005	OD
Przywóz z krajów trzecich innych niż kraje, których dotyczy postępowanie (w tonach)	477 397	470 253	354 883	264 570
Wskaźnik	100	99	74	55
Udział w rynku	54,8 %	50,9 %	40,2 %	30 %
Jednostkowa cena sprzedaży (EUR za tonę)	609	646	659	653
Wskaźnik	100	106	108	107

5.3.1.1. Norwegia

- (117) Rozwój wydarzeń związanych z przywozem z Norwegii był w pewnym stopniu podobny do sytuacji przemysłu wspólnotowego – w OD znacznie spadła wielkość i udział tego przywozu w rynku; średnia cena importowa z Norwegii wynosiła 686 euro za tonę. Oznacza to, że produkty norweskie były znacznie droższe od przywozu z krajów, których dotyczy postępowanie i były na takim samym poziomie cenowym, jak produkty sprzedawane przez przemysł wspólnotowy. Dlatego też stwierdzono, że przywóz z Norwegii nie przyczynił się do znacznej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

	2003	2004	2005	OD
Przywóz z Norwegii (wielkość w tonach)	186 429	274 130	185 334	90 381
Wskaźnik	100	147	99	48
Norweska jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tonę)	669	668	650	686
Wskaźnik	100	100	97	103
Udział w rynku	21 %	30 %	21 %	10 %

5.3.1.2. Islandia

- (118) Przywóz z Islandii wzrósł o 16 %, zaś jego udział w rynku wzrósł o 1,2 punktu procentowego w okresie badanym (OD = 9,3 %). Taką sytuację można wytłumaczyć w pewnym stopniu tym, że jeden z głównych producentów norweskich przeniósł część swojej produkcji do Islandii, gdzie istniały lepsze warunki dla produkcji żelazokrzemu. Podczas gdy średnia cena importowa z Islandii była niższa od cen przemysłu wspólnotowego w OD, znacznie przewyższała ona średnią cenę importową z krajów, których dotyczy postępowanie (była wyższa o 12 %). Dlatego też, mimo iż nie można wykluczyć, że przywóz z Islandii miał określony wpływ na negatywną sytuację przemysłu wspólnotowego, nie można go uznać za mający jakiegokolwiek znaczenie biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych.

	2003	2004	2005	OD
Przywóz z Islandii (wielkość w tonach)	70 506	86 120	70 607	81 881
Wskaźnik	100	122	100	116
Islandzka jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tonę)	645	612	675	643
Wskaźnik	100	95	105	100
Udział w rynku	8,1 %	9,3 %	8,0 %	9,3 %

5.3.1.3. Brazylia

- (119) Trzecim najważniejszym państwem spośród krajów trzecich, których nie dotyczy postępowanie w kontekście wielkości w OD jest Brazylia. Przywóz z Brazylii spadł o 11 % pod względem wielkości, podczas gdy jego udział w rynku spadł o 0,4 % w okresie badanym. W całym okresie, którego dotyczy postępowanie, średnia cena przywozu z Brazylii była znacznie wyższa od cen przemysłu wspólnotowego. Dlatego też stwierdzono, że przywóz z Brazylii nie przyczynił się do znacznej szkody odniesionej przez przemysł wspólnotowy.

	2003	2004	2005	OD
Przywóz z Brazylii (wielkość w tonach)	29 902	25 028	24 117	26 491
Wskaźnik	100	84	81	89
Brazylijska jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tonę)	686	732	756	732
Wskaźnik	100	107	110	107
Udział w rynku	3,4 %	2,7 %	2,7 %	3,0 %

5.3.1.4. Wenezuela

- (120) Przywóz z Wenezueli wzrósł o 140 %, zaś jego udział w rynku wzrósł o 1,3 punktu procentowego w okresie badanym, sięgając 2,2 % udziału w rynku w OD. Wielkość przywozu osiągała wysokie poziomy tylko w OD, ponieważ w innych latach okresu badanego jego udział w rynku wynosił poniżej 1 %. Jednakże Wenezuela, ogólnie rzecz biorąc, była niewielkim graczem na rynku wspólnotowym. Podczas gdy średnia cena importowa z Wenezueli była niższa od cen przemysłu wspólnotowego w OD, znacznie przewyższała ona średnią cenę importową z krajów, których dotyczy postępowanie (była wyższa o 9 %). Dlatego też, mimo iż nie można wykluczyć, że przywóz z Wenezueli miał określony wpływ na negatywną sytuację przemysłu wspólnotowego, nie można go uznać za mający jakiegokolwiek istotne znaczenie biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu po cenach dumpingowych.

	2003	2004	2005	OD
Przywóz z Wenezueli (wielkość w tonach)	8 255	0	4 489	19 787
Wskaźnik	100	0	54	240
Wenezuelska jednostkowa cena sprzedaży (EUR/tonę)	706	0	712	626
Wskaźnik	100	0	101	89
Udział w rynku	0,9 %	0 %	0,5 %	2,2 %

(121) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdza się, że przywóz z innych państw trzecich, nie przyczynił się w znaczny sposób do szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu.

5.3.2. Konkurencja ze strony innych producentów wspólnotowych

(122) Jak wskazano w motywie 77 powyżej, jeden pozostały producent wspólnotowy nie współpracował w dochodzeniu. W oparciu o informacje uzyskane w toku dochodzenia od producentów współpracujących szacuje się, że jego wielkość sprzedaży i udział w rynku wspólnotowym nie ulegały zmianom w okresie badanym i utrzymywały się na niewielkim poziomie. Również ten sam producent nie zyskał żadnego udziału w rynku i nie zwiększył wielkości sprzedaży kosztem przemysłu wspólnotowego. Nie były dostępne żadne informacje odnośnie do cen tego producenta wspólnotowego.

(123) Biorąc pod uwagę powyższe oraz uwzględniając brak innych informacji, przyjmuje się, że pozostały producent wspólnotowy nie przyczynił się do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.3. Rozwój popytu

(124) Odnośnie do rozwoju popytu, oczywista konsumpcja żelazokrzemu na rynku wspólnotowym, z wyjątkiem 2004 r., raczej nie ulegało zmianom w okresie badanym. Z tego względu istotnej szkody, jaką poniósł przemysł wspólnotowy, nie można przypisać regresowi popytu na rynku wspólnotowym.

5.3.4. Wyniki eksportowe przemysłu wspólnotowego

(125) Jeżeli chodzi o sprzedaż przemysłu wspólnotowego poza Wspólnotą, dochodzenie wykazało wzrost jej wielkości o 69 % w badanym okresie. W tym samym czasie jednostkowa cena sprzedaży była średnio o 22 % wyższa od ceny na rynku wspólnotowym. Jednakże udział wywozu wyrażony jako odsetek ogólnej wielkości sprzedaży przemysłu wspólnotowego pozostał na stosunkowo niskim poziomie (około 3,1 % w stosunku do produkcji) w całym okresie badanym. Dlatego też uznaje się, że działalność związana z wywozem nie mogła przyczynić się w żaden sposób do szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy.

5.3.5. Wahania walutowe

(126) Niektóre zainteresowane strony utrzymywały, że deprecjacja dolara amerykańskiego w stosunku do euro sprzyjała przywózowi żelazokrzemu na teren Wspólnoty Europejskiej. Rzeczywiście, między 2003 r. a 2004 r. dolar amerykański stracił 9,7 % wartości w stosunku do euro. Jednakże od 2004 r. aż do końca OD, USD stracił na wartości w stosunku do euro jedynie 2,7 %. Ani rozwój cen przemysłu wspólnotowego, ani wielkość przywozu z państw, których dotyczy postępowanie lub z innych krajów trzecich nie odzwierciedla stosunkowo niskiego poziomu deprecjacji USD w stosunku do euro.

(127) Dlatego też deprecjację dolara amerykańskiego w stosunku do euro należy uznać za nieznaczną i nie można przyjąć, że stanowiła główny powód utraty udziału w rynku przemysłu wspólnotowego. W wyniku tego tymczasowo przyjęto, że aprecjacja euro w stosunku do dolara nie była czynnikiem powodującym znaczną szkodę dla przemysłu wspólnotowego, dlatego też wnioszek ten został odrzucony.

(128) Ponadto przypomina się, że w dochodzeniu należy ustalić, czy przywóz dumpingowy (pod względem cen i wielkości) wyrządził istotną szkodę przemysłowi wspólnotowemu lub czy tego rodzaju znaczna szkoda była spowodowana innymi czynnikami. W tym kontekście w odniesieniu do cen art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego stanowi, że niezbędne jest wykazanie, że szkodę spowodował poziom cen przywozu po cenach dumpingowych. Przepis ten odnosi się zatem jedynie do różnicy pomiędzy poziomami cen i z tego powodu nie jest wymagane przeanalizowanie czynników wpływających na poziom wspomnianych cen.

(129) Potwierdza to również treść art. 3 ust. 7 rozporządzenia podstawowego, który odwołuje się do znanych czynników innych niż przywóz towarów po cenach dumpingowych. Wykaz innych znanych czynników we wspomnianym artykule nie zawiera odniesienia do jakiegokolwiek czynnika wpływającego na poziom cen przywozu

dumpingowego. Podsumowując, jeżeli towary są przywożone po cenach dumpingowych, nawet jeżeli mogły skorzystać z pozytywnych zmian kursów walut, to trudno jest uzasadnić, w jaki sposób zmiany takich kursów mogłyby stanowić kolejny czynnik powodujący szkodę.

- (130) Dlatego też analiza czynników wpływających na poziom cen towarów przywożonych po cenach dumpingowych, niezależnie od tego, czy są to różnice w kursach walut, czy inne, nie może być rozstrzygająca, ponadto taka analiza wykraczałaby poza wymagania rozporządzenia podstawowego. Dlatego też na tej podstawie wnioski dotyczące wahań kursów walutowych zostały tymczasowo odrzucone.

5.3.6. Inne czynniki

- (131) Kilku użytkowników i importerów twierdziło, że przemysł wspólnotowy odnosi szkodę ze względu na wysokie koszty produkcji, w szczególności z powodu wzrostu kosztów energii elektrycznej, odczuwalnych szczególnie w Europie.
- (132) Prawdą jest, że koszty energii elektrycznej stanowią główną część kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, jednakże w dochodzeniu ustalono również, że ceny energii elektrycznej wzrosły na całym świecie, włącznie z państwami, których dotyczy postępowanie, w niektórych przypadkach w znacznie większym stopniu niż w Europie.
- (133) Na tle tych informacji kwestia energii elektrycznej nie może zakłócać związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych a znaczną szkodą poniesioną przez przemysł wspólnotowy.
- (134) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przemysł wspólnotowy ponosi szkodę ze swojej własnej winy przechodząc z produkcji żelazokrzemu na inne stopy, w szczególności żelazomangan i krzemomangan.
- (135) W toku dochodzenia ustalono, że tego rodzaju zmiana jest możliwa pod warunkiem, że piece są na to technicznie przygotowane. Przemysł wspólnotowy dysponuje tylko kilkoma piecami tego rodzaju, co ogranicza jego możliwości zmiany produkcji zgodnie z bieżącymi tendencjami rynkowymi. W rzeczywistości tylko trzech producentów przemysłu wspólnotowego dysponuje już takimi piecami, lecz nawet dla nich zmiana rodzaju produkcji oznacza wysokie koszty, ze względu na zatrzymanie pracy sprzętu na 14 dni koniecznych do oczyszczenia i przystosowania go do nowego procesu produkcyjnego. Dodatkowym czynnikiem ograniczającym możliwość zmiany rodzaju produkcji jest trudność związana ze zdobywaniem surowców niezbędnych do

produkcji stopów manganowych, ponieważ niewielu dostawców tego rodzaju surowców ma swoje siedziby poza Wspólnotą i pracuje na podstawie umów długoterminowych. Pomimo tego rodzaju ograniczeń, zmianę rodzaju produkcji przeprowadzono w 2004 r., kiedy brakowało stopów manganowych na rynku WE, zaś w tym samym czasie istniała zadowalająca podaż żelazokrzemu.

- (136) Dlatego też decyzja podjęta przez niektórych producentów przemysłu wspólnotowego dotycząca ograniczenia produkcji nie została podjęta w sposób dobrowolny, jak twierdzą zainteresowane strony, ale była spowodowana przywozem po cenach dumpingowych, uniemożliwiającym przemysłowi wspólnotowemu prowadzenie rentownej sprzedaży produktu podobnego. Dlatego też argument mówiący o szkodzie wyrządzonej samemu sobie należało odrzucić.

5.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (137) Powyższa analiza wykazała, że miał miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu pochodzącego z państw, których dotyczy postępowanie wokresie badanym. Również w trakcie OD, przywóz po cenach dumpingowych powodował podcięcie cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego.
- (138) Wzrost udziału w rynku przywozu po niskich, dumpingowych cenach z państw, których dotyczy postępowanie, zbiegł się w czasie ze znacznym spadkiem wielkości sprzedaży i udziału w rynku przemysłu wspólnotowego. W tym samym czasie przemysł wspólnotowy nie był w stanie podnieść swoich cen sprzedaży do niezbędnego poziomu tak, aby w pełni pokryć swoje koszty, ponieważ jego ceny sprzedaży uległy podcięciu w OD przez przywóz po cenach dumpingowych. To doprowadziło, między innymi, do znacznych strat, które poniósł przemysł wspólnotowy.
- (139) Z drugiej strony z badania innych czynników, które mogły spowodować powstanie szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy wynikało, że żaden z powyższych czynników nie mógł wyrzucić znaczącego negatywnego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (140) W oparciu o powyższą analizę, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu wspólnotowego od wyrządzających szkodę skutków przywozu po cenach dumpingowych, stwierdza się tymczasowo, że przywóz z państw, których dotyczy postępowanie spowodował istotną szkodę dla Wspólnoty w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

6. INTERES WSPÓLNOTY

6.1. Uwaga wstępna

- (141) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo sformułowania wniosku o dumping wyrządzającym szkodę istniały jakiegokolwiek nieodparte powody, aby stwierdzić, że przyjęcie odpowiednich środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Wspólnoty. Interes Wspólnoty określono na podstawie szacunkowej oceny różnych interesów częściowych, tj. przemysłu wspólnotowego, importerów, dostawców surowców oraz użytkowników produktu objętego postępowaniem.

6.2. Dochodzenie

- (142) W celu dokonania oceny prawdopodobnego wpływu wprowadzenia lub niewprowadzenia środków Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o udzielenie informacji. Komisja rozesłała kwestionariusze do siedmiu producentów wspólnotowych, trzech dostawców surowców, 72 importerów i 31 użytkowników produktu objętego postępowaniem. Odpowiedzi udzieliło sześciu producentów wspólnotowych, trzech dostawców surowców, siedmiu importerów i ośmiu użytkowników.

6.3. Interes przemysłu wspólnotowego

6.3.1. Charakter i struktura przemysłu wspólnotowego

- (143) Przemysł wspólnotowy stanowią zasadniczo przedsiębiorstwa średniej wielkości z siedzibą w sześciu państwach członkowskich (w Hiszpanii, Francji, Szwecji, Słowenii, Słowacji i w Polsce). W OD przemysł wspólnotowy zatrudniał 1 153 osób i zaopatrywał się w surowce u dostawców wspólnotowych, oddziałując w ten sposób na poziom zatrudnienia u dostawców surowców.

6.3.2. Skutki wprowadzenia lub niewprowadzenia środków dla przemysłu wspólnotowego

- (144) Stwierdzona szkoda polegała na znaczącym spadku wielkości sprzedaży oraz niedostatecznym wzroście ceny sprzedaży, co doprowadziło z kolei do strat przemysłu wspólnotowego. Po nałożeniu ceł antydumpingowych spodziewany jest wzrost ilości żelazokrzemu sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy. Ceny na rynku wspólnotowym również wzrosną do pewnego stopnia. Dzięki temu przemysł wspólnotowy będzie w stanie osiągnąć akceptowalny poziom rentowności. Jednakże ceny przemysłu wspólnotowego najprawdopodobniej wzrosną najwyżej w umiarkowanym stopniu ze względu na warunki konkurencji między producentami wspólnotowymi oraz obecność innego przywozu po niskich cenach, niepodlegającego środkom antydumpingowym.
- (145) Uważa się, że wprowadzenie środków przyczyni się do przywrócenia uczciwej konkurencji na rynku. Należy

zauważyć, że straty przemysłu wspólnotowego są w dużej mierze spowodowane trudnościami w konkuroowaniu z przywozem po niskich, dumpingowych cenach pochodzącym z krajów, których dotyczy postępowanie. W razie przyjęcia środków przemysł wspólnotowy będzie w stanie odzyskać przynajmniej część utraconego udziału w rynku, co z kolei będzie miało pozytywny wpływ na jego rentowność.

- (146) Jak wspomniano powyżej, przemysł wspólnotowy poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem dumpingowym pochodzącym z krajów, których dotyczy postępowanie. Jeśli nie zostaną wprowadzone odpowiednie środki, sytuacja przemysłu wspólnotowego prawdopodobnie ulegnie dalszemu pogorszeniu. Pociągnie to za sobą dalszy spadek zatrudnienia i zniweczy inwestycje poczynione w ostatnich latach. Spadek cen wywołany przez przywóz po cenach dumpingowych będzie nadal udaremniać wszelkie wysiłki podejmowane przez przemysł wspólnotowy, w szczególności te zmierzające do odzyskania rentowności. Niewprowadzenie środków zagroziłoby istnieniu przemysłu w dłuższej perspektywie. Jest też prawie pewne, że przynajmniej niektórzy producenci wspólnotowi byłiby zmuszeni do zaprzestania działalności na skutek konkurencji ze strony przywozu po cenach dumpingowych.

- (147) Podsumowując, należy oczekiwać, że dzięki wprowadzeniu środków przemysł wspólnotowy uzyska możliwość poprawy sytuacji, w jakiej znalazł się w wyniku wyrządzającego szkodę dumpingu, stwierdzonego w niniejszym dochodzeniu.

6.4. Interes innego producenta wspólnotowego

- (148) Poza przemysłem wspólnotowym jest tylko jeden inny producent we Wspólnocie. W związku z niepodjęciem współpracy przez tego producenta, a zatem wobec braku dokładnych danych dotyczących jego działalności, szacuje się, na podstawie informacji uzyskanych od współpracujących producentów wspólnotowych, że produkcja wspomnianego przedsiębiorstwa odpowiada ok. 6–8 % produkcji przemysłu wspólnotowego. Jeśli zostaną wprowadzone środki antydumpingowe, w przypadku innego producenta wspólnotowego, o którym mowa, można oczekiwać podobnego, pozytywnego rozwoju sytuacji, jaki opisano w motywie 144 w kontekście przemysłu wspólnotowego.
- (149) W związku z powyższym ów inny producent wspólnotowy z pewnością skorzystałby z wprowadzenia środków antydumpingowych.

6.5. Interes dostawców surowców

- (150) Na pytania zawarte w kwestionariuszu odpowiedziało trzech dostawców surowców, dostarczających lub dystrybuujących do przemysłu wspólnotowego energię elektryczną, kwarcyt i koks.

(151) Jeśli dojdzie do wprowadzenia środków, a przemysł wspólnotowy odzyska utracony udział w rynku, również dostawcy surowców będzie w stanie sprzedawać większe ilości swoich produktów. Ponieważ rozpatrywane surowce odpowiadają za większość obrotów tych przedsiębiorstw, wprowadzenie odpowiednich środków przyczyni się najprawdopodobniej do poprawy sytuacji finansowej dostawców surowców.

(152) Jeśli środki nie zostaną wprowadzone, nastąpi dalszy spadek sprzedaży przemysłu wspólnotowego, a co za tym idzie, także jego popytu na surowce. Będzie to miało najprawdopodobniej negatywny wpływ na rentowność dostawców surowców.

6.6. Interes importerów

(153) Spośród odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu siedem otrzymano od importerów. Na siedmiu współpracujących importerów przypadało ok. 12,7 % łącznej konsumpcji żelazokrzemu we Wspólnocie w OD. Wszyscy z nich opowiedzieli się przeciwko wprowadzeniu środków.

(154) Marża zysku importerów z tytułu sprzedaży produktu objętego postępowaniem wynosi na podstawie średniej ważonej 6 %. Byliby oni zatem w stanie ponieść część kosztów związanych z ewentualnymi podwyżkami cen, a w części obciążyć nimi klientów. Uwzględniając średni ważony poziom ceł, które mają być nałożone na przedsiębiorstwa działające w warunkach gospodarki rynkowej, a także biorąc pod uwagę dostępne alternatywne źródła nieobciążone opłatami celnymi, ewentualne podwyżki cen będą prawdopodobnie ograniczone.

(155) Stanowisko to poparł współpracujący importer, który potwierdził, że na Ukrainie, wywożącej przedtem znaczne ilości produktu objętego postępowaniem, istnieją niewykorzystane moce produkcyjne, które można by ponownie uruchomić w bardziej sprzyjających warunkach rynkowych.

(156) Ten sam importer potwierdził, że najważniejszy dostawca, mający siedzibę w Europie, lecz poza WE, zaprzestał produkcji w sierpniu 2005 r., lecz wznowił ją na początku 2007 r. przy wykorzystaniu 80 % mocy produkcyjnych. Oczekuje się, że producent ten będzie w stanie przywrócić pełnię swoich mocy produkcyjnych, dzięki czemu dostępne stanie się dodatkowych 100 000 ton produktu objętego postępowaniem.

(157) Uwzględniając fakt, że przywóz produktu objętego postępowaniem z krajów, których dotyczy dochodzenie, stanowi średnio około 12 % całkowitego obrotu importerów, nałożenie cła nie zmieni w sposób istotny ich sytuacji finansowej.

(158) Na podstawie powyższego stwierdzono tymczasowo, że skutek środków antydumpingowych, jeśli zostaną one wprowadzone, najprawdopodobniej nie będzie miał istotnego znaczenia dla importerów.

6.7. Interes użytkowników

(159) Otrzymano osiem odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu od użytkowników oraz jedno oświadczenie od stowarzyszenia użytkowników. Przeprowadzono jedną wizytę weryfikacyjną w siedzibie przedsiębiorstwa dokonującego w trakcie OD największych zakupów żelazokrzemu. Na ośmiu współpracujących użytkowników przypada ok. 24 % łącznej konsumpcji żelazokrzemu we Wspólnocie w trakcie OD. Wszyscy współpracujący użytkownicy wypowiedzieli się przeciwko nałożeniu ceł antydumpingowych, z obawy przed utratą taniego źródła zaopatrzenia, która mogłaby zaszkodzić ich konkurencyjności na rynku stanowiącym następne ogniwo w procesie produkcji i dystrybucji w stosunku do konkurentów z krajów trzecich.

(160) Użytkownikami żelazokrzemu są głównie producenci stali i odlewnie. Jedna tona metryczna stali zawiera ok. 3–4 kg żelazokrzemu, podczas gdy jedna tona metryczna stali nierdzewnej zawiera ok. 20 kg tego stopu. W oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, wyniki wizyty weryfikacyjnej u jednego z użytkowników oraz informacje uzyskane w toku przesłuchań ustalono, że udział żelazokrzemu w łącznych kosztach produkcji stali nie przekraczał 0,7 %. Średnia jest jednak niższa, wynosząc na przykład w przypadku profili stalowych do 0,6 %, 0,59 % w przypadku blach stalowych grubych, 0,4 % w przypadku walcówki, 0,24 % w przypadku blach cienkich walcowanych na zimno i 0,14 % w przypadku stali walcowanej na zimno oraz galwanizowanych i powlekanych produktów stalowych, prętów walcowanych zwykłej jakości i kęsisk kwadratowych.

(161) Niektórzy użytkownicy stwierdzili nawet, że jakiegokolwiek środki antydumpingowe będą miały na nich niewielki wpływ, gdyż dostępni są inni dostawcy nieobjęci środkami.

(162) Inni zaznaczyli, że na potrzeby prowadzonej przez nich produkcji przynajmniej część żelazokrzemu można zastąpić innymi żelazostopami, takimi jak krzemomangan i krzemometal.

(163) Ponieważ marża zysku użytkowników produktu objętego postępowaniem wynosi w oparciu o średnią ważoną 10,4 %, szacuje się, że nawet znaczący wzrost cen o 30 %, dotyczący wszystkich typów żelazokrzemu, obniżyłby rentowność producentów stali tylko o ok. 0,2 %. Zakładając niższą średnią wysokość środków, ich ewentualne wprowadzenie miałoby bardzo ograniczony wpływ na rentowność przemysłu stalowego, a poniesienie kosztów związanych ze środkami nie nastęrczy użytkownikom żadnych trudności. Ponadto producenci stali będą mogli zawsze obciążyć inne podmioty skutkami jakichkolwiek podwyżek cen produktu objętego postępowaniem, które będą ograniczone ze względu na względnie niewielkie znaczenie

żelazokrzemu w ogólnych kosztach produkcji stali. Liczba pracowników zatrudnionych w tych przedsiębiorstwach, bezpośrednio zajmujących się produktami, w których wykorzystuje się żelazokrzem, wynosiła około 45 000 osób.

- (164) Argumentowano, iż przemysł wspólnotowy nie jest w stanie zaspokoić całkowitego popytu na żelazokrzem we Wspólnocie. W związku z tym należy przypomnieć, że rozpatrywane środki nie mają na celu zapobieżenia przywozowi na terytorium Wspólnoty, ale zagwarantowanie, że przywóz nie będzie dokonywany po wyrządzających szkodę cenach dumpingowych. Kraje, których dotyczy postępowanie, mogą nadal prowadzić wywóz do Wspólnoty, lecz po cenach niedumpingowych/ niewyrządzających szkody. Mimo iż możliwe jest, że po wprowadzeniu środków wielkość sprzedaży oraz udział w rynku przywozu, którego dotyczy postępowanie, mogą się zmniejszyć, przywóz z innych krajów trzecich wciąż stanowiłby ważne, alternatywne źródło zaopatrzenia. Ponadto powrót do normalnych warunków rynkowych powinien uczynić rynek wspólnotowy bardziej atrakcyjnym dla innych źródeł zaopatrzenia. Jednocześnie należy pamiętać, że przy udziale przemysłu wspólnotowego w rynku, wynoszącym ok. 18 % w OD, wykorzystanie mocy produkcyjnych w tym samym okresie spadło do nienotowanego do tej pory poziomu 50 % co oznacza, że przemysł wspólnotowy ma możliwość znacznego zwiększenia wielkości produkcji, nie napotykając ograniczeń związanych z mocami produkcyjnymi. Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia oczekuje się, że wprowadzenie środków antydumpingowych nie doprowadzi do żadnych niedoborów w zaopatrzeniu.
- (165) Stwierdzono także znaczne zainteresowanie użytkowników dostępem do niezawodnych i niezbyt oddalonych źródeł zaopatrzenia. Przemysł wspólnotowy jest w stanie spełnić oba powyższe warunki.
- (166) Na podstawie powyższego stwierdzono tymczasowo, że skutek środków antydumpingowych, jeśli zostaną one wprowadzone, nie będzie miał prawdopodobnie istotnego znaczenia dla użytkowników. Jednakże przed podjęciem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń Komisja przeprowadzi dalsze, bardziej szczegółowe analizy skutków środków tymczasowych dla sytuacji użytkowników.

6.8. Konkurencja oraz skutki zniekształcenia handlu

- (167) Odnośnie do skutków ewentualnych środków dla konkurencji we Wspólnocie, współpracujący producenci eksportujący, których dotyczy postępowanie, ze względu na swoją silną pozycję rynkową będą prawdopodobnie nadal prowadzić sprzedaż swoich produktów, chociaż już po cenach niedumpingowych. W rzeczywistości umiarkowanie niskie stawki celne dla dwóch producentów eksportujących działających w warunkach gospodarki rynkowej powinny pozwolić im na funkcjonowanie we Wspólnocie w uczciwych warunkach rynkowych. Z tego względu, biorąc pod uwagę całkowity zakres

nałożonych cel, prawdopodobnie nadal będzie istnieć wystarczająca liczba głównych konkurentów na rynku Wspólnoty, w tym producentów w krajach, których dotyczy postępowanie oraz w Norwegii, Islandii, Wenezueli i na Ukrainie. Dlatego też użytkownicy będą nadal mieli wybór spośród różnych dostawców żelazokrzemu. Z drugiej strony, gdyby nie zostały wprowadzone żadne środki, przyszłość producentów wspólnotowych byłaby zagrożona. Ich zniknięcie z rynku nie tylko znacznie ograniczyłoby konkurencję na rynku wspólnotowym, ale także zmniejszyło liczbę niezawodnych źródeł zaopatrzenia, które, jak wyżej wspomniano, mają duże znaczenie dla użytkowników.

6.9. Wniosek dotyczący interesu Wspólnoty

- (168) Uwzględniwszy powyższe przyczyny, tymczasowo stwierdza się, że nie istnieją nieodparte powody przemawiające przeciwko nałożeniu cel antydumpingowych w niniejszym przypadku. Jednakże przed podjęciem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń Komisja przeprowadzi dalszą analizę niniejszej sprawy w aspekcie interesu Wspólnoty.

7. WNIOSEK O WPROWADZENIE TYMCZASOWYCH ŚRODKÓW ANTYDUMPINGOWYCH

7.1. Poziom usuwający szkodę

- (169) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe w celu zapobieżenia wyrządzeniu przemysłowi wspólnotowemu dalszych szkód przez przywóz po cenach dumpingowych.
- (170) W celu ustalenia poziomu cła uwzględniono poziom ustalonych marginesów dumpingu oraz kwotę cła niezbędną do usunięcia szkody ponoszonej przez przemysł wspólnotowy.
- (171) Na podstawie poprzednich wyników gospodarczych przemysłu wspólnotowego ustalono, że za właściwe minimum zysku, którego przemysł wspólnotowy mógłby się spodziewać przy braku dumpingu wyrządzającego szkodę, uznać można marżę zysku w wysokości 5 % obrotu. Można racjonalnie przyjąć, że taka marża w dłuższej perspektywie zapewni przemysłowi inwestycje generujące dochód. Następnie poprzez porównanie średniej ważonej ceny importowej, ustalonej na potrzeby obliczeń poziomu podcinania cen, z niewyrządzającą szkodę ceną produktów sprzedawanych przez przemysł wspólnotowy na rynku Wspólnoty, określono konieczny wzrost cen. Cena niewyrządzająca szkody została uzyskana przez skorygowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego o rzeczywistą stratę poniesioną w trakcie OD oraz przez dodanie wspomnianej powyżej marży zysku. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako odsetek całkowitej wartości importowej CIF.

7.2. Środki tymczasowe

- (172) W świetle powyższego uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz pochodzący z ChRL, Rosji, Egiptu, Kazachstanu i Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii na poziomie niższego z marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (173) Wymienione w niniejszym rozporządzeniu indywidualne antydumpingowe stawki celne dla przedsiębiorstw zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem ustaloną podczas dochodzenia sytuację dotyczącą tych przedsiębiorstw. Te stawki celne (w przeciwieństwie do cła ogólnego,

nokrajowego, które ma zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”) stosuje się zatem wyłącznie do przywozu produktów pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, i produkowanych przez przedsiębiorstwa, czyli wspomniane konkretne osoby prawne. Przywiezione produkty wyprodukowane przez inne przedsiębiorstwo niewymienione konkretnie z nazwy i adresu w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, włącznie z podmiotami powiązanymi z podmiotami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich innych przedsiębiorstw”.

- (174) Proponuje się następujące cła antydumpingowe:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Margines usuwający szkodę	Margines dumpingu	Stawka cła antydumpingowego
Chiny	Erdos Xijin Kuang Co., Ltd.	21,4 %	2,8 %	2,8 %
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd	33,7 %	57,2 %	33,7 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	35,5 %	60,7 %	35,5 %
Rosja	Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów, Nowokuźnieck	31,1 %	22,8 %	22,8 %
	Brackie Zakłady Żelazostopów, Brack	18,8 %	22,2 %	18,8 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	36,6 %	25,5 %	25,5 %
Egipt	The Egyptian Ferroalloys Company	24,4 %	20,4 %	20,4 %
	Egyptian Chemical Industries KIMA	18,0 %	24,8 %	18,0 %
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	24,4 %	20,4 %	20,4 %
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	33,9 %	37,1 %	33,9 %
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	Wszystkie przedsiębiorstwa	19,0 %	5,4 %	5,4 %

7.3. Zobowiązania

- (175) Producent eksportujący z Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii złożył zobowiązanie cenowe zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Tym samym zgodził się sprzedawca produkt objęty postępowaniem po cenie na poziomie eliminującym wyrządzające szkody skutki dumpingu lub powyżej takiego poziomu. Wymienione przedsiębiorstwo będzie również regularnie dostarczać Komisji szczegółowe informacje dotyczące swojego wywozu do Wspólnoty, co pozwoli na skuteczne monitorowanie tego zobowiązania przez Komisję. Należy także dodać, że charakter produktu, struktura przedsiębiorstwa oraz jego struktura sprzedaży ze swej natury ograniczają ryzyko obejścia zobowiązania.

- (176) Mając na uwadze umożliwienie Komisji i organom celnym dalszego skutecznego monitorowania stosowania się przedsiębiorstwa objętego postępowaniem do złożonego zobowiązania, w przypadku gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; ii) warunku, że przywożone towary zostały wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwo do pierwszego niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz iii) warunku, że towary zgłoszone i przedstawione do oclenia odpowiadają dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku niespełnienia powyżej przedstawionych warunków odpowiednie cło antydumpingowe jest należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.
- (177) W przypadku gdy Komisja wycofa, na podstawie art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na jego naruszenie, odnosząc się do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu dotyczącego tych transakcji.
- (178) Importerzy powinni być świadomi w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu, że istnieje możliwość powstania długu celnego, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, nawet jeżeli zobowiązanie złożone przez wytwórcę, od którego, bezpośrednio lub pośrednio, nabywają towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (179) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (180) Z powyższych przyczyn złożone zobowiązanie jest uważane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zainteresowane przedsiębiorstwo zostało poinformowane o zasadniczych faktach, ustaleniach i obowiązkach, na jakich oparła się Komisja, przyjmując to zobowiązanie.
- (181) W przypadku naruszenia zobowiązania lub odstąpienia od niego, lub w przypadku wycofania przez Komisję zgody na to zobowiązanie, zgodnie z art. 9 ust. 4 automatycznie zastosowanie ma cło antydumpingowe nałożone przez Radę na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego.

8. UJAWNienie

- (182) Powyższe tymczasowe ustalenia zostaną ujawnione wszystkim zainteresowanym stronom, które będą wezwane do przedstawienia swojego stanowiska na piśmie oraz do złożenia wniosku o przesłuchanie. Ich uwagi zostaną przeanalizowane oraz, o ile będą uzasadnione, zostaną wzięte pod uwagę przed podjęciem jakichkolwiek ostatecznych ustaleń. Dla celów sformułowania ostatecznych wniosków może zaistnieć konieczność ponownego rozpatrzenia tymczasowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz żelazokrzemu objętego kodami CN 7202 21 00, 7202 29 10 i 7202 29 90, pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej, Egiptu, Kazachstanu, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii i Rosji.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty, przed ocleniem produktów wytwarzanych przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, wynosi:

Kraj	Przedsiębiorstwo	Stawka cła antydumpingowego (%)	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	Erdoş Xijin Kuangye Co., Ltd., Qipanjing Industry Park	2,8	A829
	Lanzhou Good Land Ferroalloy Factory Co., Ltd. Xicha Village	33,7	A830
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	35,5	A999
Egipt	The Egyptian Ferroalloys Company, Kair	20,4	A831
	Egyptian Chemical Industries KIMA, Kair	18,0	A832
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	20,4	A999
Kazachstan	Wszystkie przedsiębiorstwa	33,9	
Była Jugosławińska Republika Macedonii	Silmak Doel Export Import, Jegunowce	5,4	A833
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	5,4	A999
Rosja	Czelabiński Kombinat Elektrometalurgiczny i Kuźnieckie Zakłady Żelazostopów, Nowokuźnieck	22,8	A834
	Brackie Zakłady Żelazostopów, Brack	18,8	A835
	Wszystkie inne przedsiębiorstwa	25,5	A999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terytorium Wspólnoty produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Niniejszym przyjmuje się zobowiązanie złożone przez Silmak Doel Export Import.

2. Przywozy zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, na które fakturę wystawił Silmak Doel Export Import, są zwolnione z tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego art. 1, pod warunkiem że:

- są one wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa, pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie, oraz
- przywozom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku do niniejszego rozporządzenia, oraz
- towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

3. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:
- zawsze, gdy w odniesieniu do przywozów określonych w ust. 2 zostanie ustalone, że nie jest spełniony jeden lub więcej warunków wymienionych w tym ustępie, lub
 - gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje stanowiska na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 384/96 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 4

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po dniu jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Peter MANDELSON
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży do Wspólnoty produktów w ramach zobowiązania wskazane są następujące elementy:

1. Nagłówek FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM.
2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego fakturę handlową.
3. Numer faktury handlowej.
4. Datę wystawienia faktury handlowej.
5. Dodatkowy kod TARIC, na podstawie którego towary przechodzą odprawę celną na granicy Wspólnoty.
6. Dokładny opis towarów, zawierający:
 - numer kodu produktu (PCN) używany dla celów zobowiązania,
 - pełny opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
 - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
 - kod TARIC,
 - ilość (należy podać w tonach).
7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
 - cena za tonę,
 - obowiązujące warunki płatności,
 - obowiązujące warunki dostawy,
 - całkowite zniżki i rabaty.
8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, któremu przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło fakturę handlową załączoną do towarów objętych zobowiązaniem.
9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę handlową oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że sprzedaż towarów, których dotyczy niniejsza faktura, przeznaczonych do bezpośredniego wywozu do Wspólnoty Europejskiej, jest dokonywana w ramach i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy rozporządzenia (WE) nr 994/2007. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”
